

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17643

гр. София, 17.05.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

като разглежда докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20231110116264 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.140, ал. 1 ГПК.

В срока по чл.131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор от ответника.

Съдът намира за неоснователно възражението на ответника относно нередовността на исковата молба и процесуалната легитимация на ищцата. От изложеното в исковата молба става ясно, че при повторното разглеждане на делото от СРС, ищцата е била конституирана като частен обвинител и граждански ищец в наказателното производство, т.е. същата претендира претърпени от нея неимуществени вреди, а не се касае за хипотезата на чл.6, ал.1 ЗОДОВ.

Следва да се отбележи, че няма пречка ищцата да поясни исковата молба в тази част по реда на чл.143, ал.2 ГПК.

Към исковата молба и писмения отговор от Прокуратура на Република България страните са представени документи, които като относими, допустими и необходими следва да бъдат приети и приложени като писмени доказателства по делото.

Като относимо и допустимо съдът намира искането на ищеца за събиране на гласни доказателства за претърпените от нея неимуществени вреди, чрез разпит на един свидетел.

Като относимо и допустимо съдът намира и обективизираното в исковата молба доказателствено искане за прилагане към настоящото производство на производството по ВНОХД № 474/2021 г. по описа на Софийски градски съд, НО, 10-ти въззивен състав.

Налице са предпоставките за насрочване на делото в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл.140, ал.3 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ обективизираното в писмения отговор от ответника възражение за нередовност на исковата молба и относно процесуалната легитимация на ищцата.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към делото представените към исковата молба документи по опис, обективизиран в същата, като писмени доказателства.

ДА СЕ ИЗИСКА за послужване по настоящото производство ВНОХД № 474/2021 г. по описа на Софийски градски съд, НО, 10-ти въззивен състав.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства чрез разпит на един свидетел, при режим на довеждане от ищцата в първото по делото открито съдебно заседание, за установяване на претърпените от нея неимуществени вреди.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за **27.06.2023 г. от 10:40 часа**, за която дата и час да бъдат уведомени страните, като им се изпрати и препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от писмения отговор от ответника.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД по делото, както следва:

Производството е образувано по искова молба от И. Т. Б. против Прокуратура на Република България, с която е предявен иск за осъждане на ответника да заплати на ищцата сумата от 15 000 лева, представляваща обезщетение за претърпените от нея неимуществени вреди вследствие нарушение на правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок съгласно чл. 6, § 1 от Конвенцията, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 29.03.2023 г. до окончателното изплащане.

В исковата молба ищцата твърди, че през 2007 г. баща ѝ *** пострадал от престъпление, за което подал сигнал и било образувано наказателно производство ДП № 15387/2007 г. по описа на 01 РУП – СДВР, пр.пр.№ 46432/2007 г. по описа на СРП. Поддържа, че досъдебното производство продължило над 4 години – до края на м.октомври 2011 г., когато делото било внесено с обвинителен акт в съда. По образуваното НОХД № 20364/2011 г. по описа на СРС, НО, 17-ти състав баща ѝ бил конституиран като частен обвинител и граждански ищец. Първоинстанционното производство продължило над 3 години, като с присъда от 05.06.2014 г. подсъдимият бил признат за виновен. По жалба на последния било образувано ВНОХД № 4178/2015 г. по описа на СГС, НО, 5-ти въззивен състав. Ищцата твърди, че междувременно баща ѝ починал и тя встъпила в правата му и продължила да участва като страна по делото. С решение от 23.03.2016 г. първоинстанционната присъда била отменена поради допуснати процесуални нарушения и делото върнато за разглеждане от друг състав на СРС. По образуваното НОХД № 5779/2016 г. по описа на СРС, НО, 18-ти състав ищцата твърди, че била конституирана като частен обвинител и граждански ищец. Производството продължило 4 години и 8 месеца, като на 10.05.2019 г. била постановена присъда, с която подсъдимият бил признат за виновен. Ищцата твърди още, че мотивите към присъдата не били изготвени в период над 1 години, въпреки напомнителните молби. По жалба на подсъдимия било образувано ВНОХД № 474/2021 г. по описа на СГС, НО, 10-ти въззивен състав, което било насрочено 10 месеца след образуването му. На 10.02.2021 г. въззивния съд произнесъл присъда, като от тогава до датата на подаване на исковата молба в съда, мотивите към присъдата не са изготвени. Ищцата твърди, че наказателното производство продължава вече 15 години и 7 месеца, като давността за наказателното преследване е изтекла. Поддържа, че за нея е налице интерес делото да продължи, за да се произнесе ВКС поне по гражданскоправната ѝ претенция. Ищцата поддържа, че продължителността на производството ѝ причинило загуба на вяра в справедливостта, видяла, че не може да разчита на своевременна защита на интересите си на

български гражданин, като вече близо 16 години това дело им е постоянен ангажимент – първо на баща ѝ, а след това и на нея. По изложените в исковата молба доводи и съображения, ищцата обуславя правния си интерес от предявения иск, като моли за неговото уважаване, тъй като наказателното производство не било от фактическа и правна сложност, но по вина на прокуратурата и съда, същото е продължило извън разумните срокове.

В подадения в срока по чл.131 ГПК отговор от ответника се изразява становище за нередовност на исковата молба, поради неяснота дали ищцата претендира вредите в лично качеството или като наследник. Оспорва се и процесуалната легитимация на последната с оглед разпоредбата на чл.6, ал.2 ЗОДОВ. По същество предявения иск се оспорва по основание и размер. Излагат се доводи, че липсват доказателства за продължителността на производството, както и за неритмичност на действията от страна на прокуратурата по образуваното наказателно производство. С оглед предходното се изразява становище, че не са налице предпоставките на чл.26 ЗОДОВ, тъй като не е необходимо вредите да са пряк резултат от неоснователно бездействие и забавяне на производството. Поддържа се още, че от представените към исковата молба писмени доказателства се установява, че досъдебното производство е приключило в разумен срок, а прокуратурата не може да носи отговорност за забавяния в съдебната фаза на процеса. Оспорват се твърденията на ищцата относно претърпените неимуществени вреди, тъй като не са подкрепени с доказателства. Поддържа се, че предявената претенция в размер на 15 000 лева е прекомерна, не е съобразена с разпоредбата на чл.52 ЗЗД и с трайната съдебна практика, включително на ЕСПЧ, както и с обществено-икономическите условия в страната. По изложените изложения в отговора доводи и съображения се иска отхвърляне на предявения иск като неоснователен.

Предявен е иск с правно основание чл.26, ал.1 ЗОДОВ.

Настоящият съд приема предявения иск за допустим, тъй като исковата молба касае висящо наказателно производство, а нормата на чл.8, ал.2 ЗОДОВ визира случаите, при които съответното лице не е претендирало обезщетение по висящо дело, а е заявило претенцията си едва след приключване на производството. След като лицето се е възползвало от предвидената възможност да предяви иск за обезщетение за вреди от бавно правосъдие преди делото да е приключило с влязъл в сила съдебен акт, то искът му е допустим и тази допустимост не отпада /делото не подлежи на прекратяване, в случай че преди да бъде постановено решение по иска по чл.26 ЗОДОВ, приключи с окончателен съдебен акт производството, от което ищецът черпи правото си на обезщетение /в този смисъл е решение № 153/2018 г. по гр. д. № 4658/2017 г., IV ГО на ВКС/.

УКАЗВА на ищцата, че по предявените искове в нейна тежест е да докаже, че е претърпяла твърдените в исковата молба неимуществени вреди, както и че тези вреди са в причинна връзка с поведението на ответника, изразяващо се в нарушаване правото на разглеждане и решаване на делото в разумен срок, съгласно чл.6, § 1 от Конвенцията.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността

да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____